

תפילה לשמירת הלשון:

רבונו של עולם, יהי רצון מקפניך,
אל רחום חנון שתזכני היום ובכל יום,

**לשמור פי ולשוננו מקשון הרע
ורבילות ומקבלתם.**

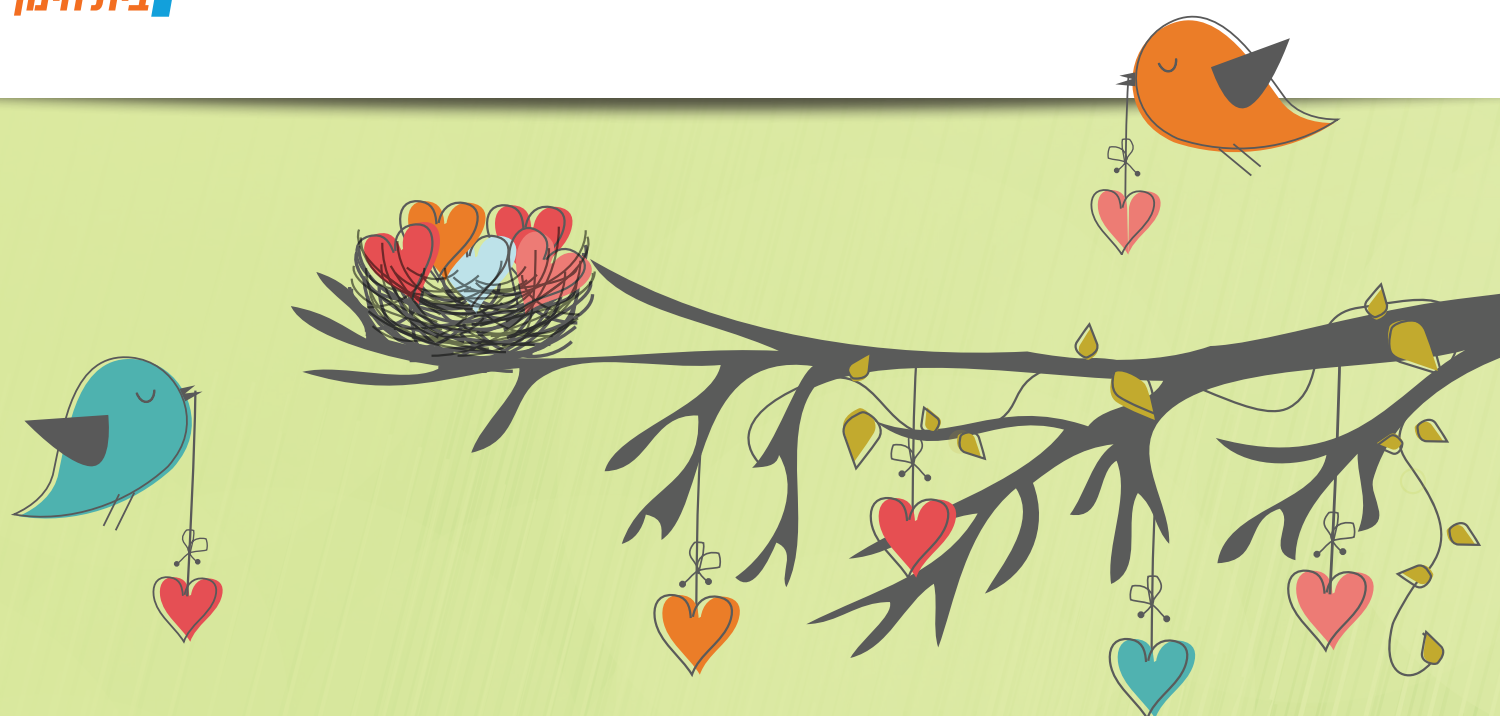
ואזהר מדבר אפלו על איש ידי
וכל שכן מדבר על כל ישראל
או על חלק מהם, וכל שכן
מהתרעם על מדותיו של
הקדוש ברוך הוא.

ואזהר מדבר דברי שקר,
חנפה, לצנות, מחלוקת, בעס,
גאווה, אונאת דברים, הלבנת פנים,
וכל דברים אסורים.

וזכני שלא לדבר פי אם דבר הצריך
לעניני גופי או נפשי

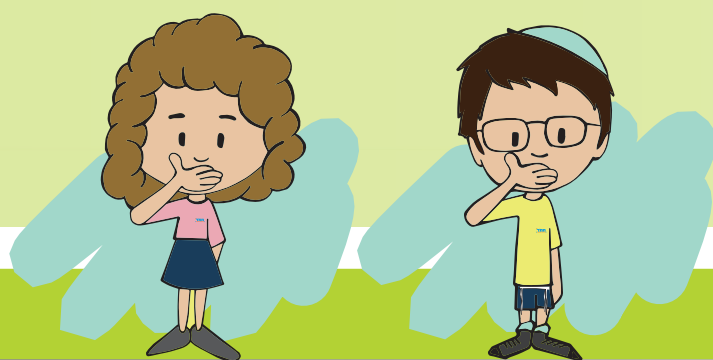
ושיהיו כל מעשי ודבורי לשם שמים.

אפילו בשרב הכי כבד
ידעתי שהגשם עוד ירד
ראיתי בחלון שלי ציפור
אפילו במשב סופה וקור.

לא פעם זה קשה
אבל לרוב **מילה טובה**
מיד עושה לי טוב
רק **מילה טובה**
אז שתיים לא יותר מזה.

(מילה טובה / יעקב גלעד)

”

נמשכה הקלעון לחץ

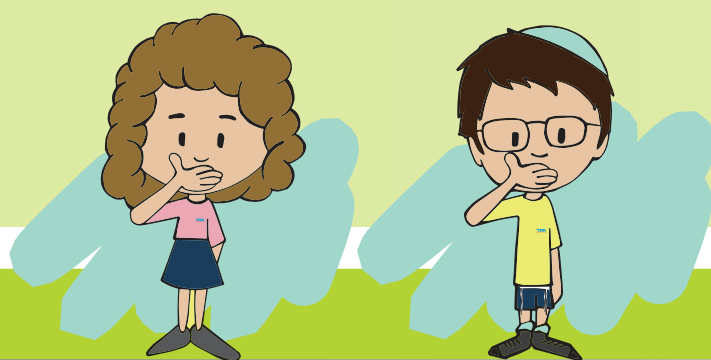
ולמה?

שלאם ישלף האדם החרב
שבבדו להרג את חברו,
הוא (החבר) מתחנן לו
ומבקש מפני רחמים,
מתנחם (מתחרט) החורג
ומחזיר החרב לנרתיקו.

אבל החץ,

פיוץ שיירה אותו והלך –
אפלו מבקש להחזירו,
אינו יכול להחזיר.

מדרש תהלים, מזמור ק"כ

מעשה ברוכל אחד שהיה מחזיר בעיירות
 שהיו סמוכות לציפורי והיה מכריז ואומר:
 "מאן בעי למזבן (מי רוצה לקנות) סם חיים?"
 אודקין עליה (היו נדחקים אליו).

ר' ינאי הוזה יתיב ופשט בתורקליניה
 (ישב ולמד בטרקלינו).

שמעיה דמכריז "מאן בעי סם חיים"
 (שמע שמכריז "מי רוצה לקנות סם חיים").

אמר לו: "תא סק להבא זבון לי"
 (בוא עלה לכאן ומכור לי).

אמר לו: "לאו אנת צריך ליה ולא דכוותך"
 (לא אתה צריך ולא שכמותך).

אטרח עליה (הפציר בו).

סליק לגביה (עלה אצלו), הוציא לו ספר תהלים,
 הראה לו פסוק "מי האיש החפץ חיים".

מה כתיב בתריה (מה כתוב לאחר מכן)?

"נצור לשונך מרע, סור מרע ועשה טוב".

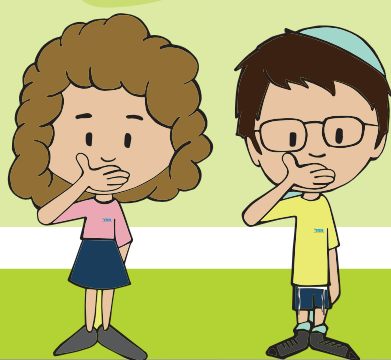
...אמר ר' ינאי: "כל ימי הייתי קורא הפסוק הזה

ולא הייתי יודע היכן הוא פשוט,

עד שבא רוכל זה והודיעו:

מי האיש החפץ חיים.

ויקרא רבה, פרשה ט"ז

”

רבן שמעון בן גמליאל, נשיא ישראל,

היה חכם גדול בתורה.

אחד מתלמידיו היה אדם בשם טבי, ששימש גם כעבדו.

פעם אחת קרא רבי שמעון לטבי ואמר לו:

”לך נא לשוק וקנה לי מאכל טוב.”

הלך טבי, קנה לשון פרה והביא אותה לרבי שמעון.

”יפה”, אמר רבי שמעון,

”ועכשיו לך נא עוד פעם וקנה לי מאכל רע.”

התפלא טבי מבקשה זו, אך חזר לשוק כמצוות רבו.

בדרכו הבין כי רבו רוצה ללמד אותו דבר חשוב.

חשב טבי ולבסוף הבין.

כאשר נכנס לשוק הלך שוב אל חנות הבשר

וקנה לשון פרה נוספת.

כשחזר שאל אותו רבי שמעון מדוע עשה זאת.

השיב טבי:

”הלשון - גם טובה היא וגם רעה.

כאשר מדברים בה דיבורים טובים,

תפילה ולימוד תורה - אין טובה ממנה,

אך אם משתמשים בה עבור מילים לא טובות ומצערות -

הרי אין רעה ממנה.”

שמח רבי שמעון בן גמליאל על דבריו של טבי עבדו

וסיפר את המעשה לתלמידיו.

